

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8

» » » 6 luni » 3 | Un număr. . . . . 15 bani

Pentru inserările 1 leu linia. Mărea publicitate 5 bani cuvântul

Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu

G. Coșbuc

J. Otescu

P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel

G. Adamescu

V. S. Moga

N. Nicolaescu

Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tască.

SUMARUL: *N. Rădulescu-Niger*, Numai mintea 'mpărătește. — *Eleonora Slaviei*, Diacreșuna femească. — Semne bune. Circulara P. S. *Pimen al Dundrei-de-jos*. — *N. I. Moga*, Dușmanii grădinii de legume. — Profesorul ambulanți. Circulara d-lui *Ion Kalinderu*. — *Const. I. Tomulescu*, Chestiunea religiei. — *Ion E. Mihăescu*, Cultura legumelor și a pomilor fructiferi. — *Dr. I. Felix*, Povește despre păstrarea sănătății (Aerul). — De la sate. — *I. Niculescu*, Ingrășarea animalelor și apa. — *Dr. Irimia Popescu*, Corespondența medicală. — *Get*, Bibliografie. — Societăți economice la sate. — Informațiuni. — *Apel*. — Mulțumiri. Sfaturi: De ce trăiește tiningena și cenușa. — La ori-ce inveninare de sânge. — Ca să avem salată frumoasă.

Ilustrațiuni: Casa de vânătoare a M. S. Regelui (Sinsia). — Cârțița sașii sobolui. — Orașul Stockolm, capitala Suediei. — Camera de muzică a M. S. Reginei din Palatul București.

Eforia Spitalelor Civile din București.

PUBLICAȚIUNI

În ziua de 4 Iulie 1902, ora 10 a. m., se va ține licitație publică cu oferte sigilate la Eforie, pentru darea în întreprindere a reparațiilor necesare a se execută la biserica schitului Târgșor, din jud. Prahova.

Condițiunile speciale și de visul se pot vedea la Serviciul Bunurilor, în orice zi și oră de lucru.

Valoarea acestor lucrări este de lei 2.907.80/100.

Concurenții vor trebui să depună ca garanție provizorie lei 5% din suma de visului, cunoscând că cea definitivă va fi de 10% din suma rezultată la licitație.

* * *

În ziua de 4 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ține licitație publică cu oferte sigilate la Eforie pentru darea în întreprindere a consolidării str. Vinătorilor și Sf. Gheorghe din Sinaia.

Condițiunile speciale și de visul se pot vedea la Serviciul Bunurilor, în orice zi și oră de lucru.

Valoarea acestor lucrări este de lei 6.869.95/100.

Concurenții vor trebui să depună ca garanție provizorie lei 5% din suma de visului, cunoscând că cea definitivă va fi de 10% din suma rezultată la licitație.

* * *

În ziua de 5 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ține licitație publică cu oferte închise la Eforie, Bulevardul Elisabeta, pentru vânzarea a:

98 chile rapită aproximativ, de pe moșia Găiseni, din jud. Dâmbovița, predat gara Titu sau Ghergani, în sacii cumpărătorului, garanție provizorie lei 2.300.

83 chile rapită aproximativ de pe moșia Chirnogii, din județul Ilfov, predat Oltenița, în sacii cumpărătorului, garanție provizorie lei 1.900.

* * *

La 10 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ține licitație la Eforie, pentru reparațiunile generale de întreținere, necesare învelitorilor clădirilor Spitalului de copii, care după de vis se urcă la lei 3.437, bani 60.

Doritorii sunt invitați să-și prezinte ofertele d-lor sigilate, însoțite de o garanție provizorie de 5 la sută, cunoscând că garanția definitivă va fi de 6 la sută.

* * *

La 11 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ține licitație, pentru reparațiunile generale necesare învelitorilor clădirilor Osp. Penteleimon, care după de vis se urcă la suma de lei 1.745, bani 60.

Doritorii sunt invitați să-și prezinte ofertele d-lor sigilate, însoțite de o garanție provizorie de 5 la sută, cunoscând că garanția definitivă va fi de 6 la sută.

* * *

La 12 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ține licitație la Eforie, pentru reparațiunile generale de întreținerea învelitorilor clădirilor Spitalului Colțea, care după de vis se urcă la suma de lei 5.785, bani 55.

Doritorii sunt invitați să-și prezinte ofertele d-lor sigilate însoțite de o garanție provizorie de 5 la sută, cunoscând că garanția definitivă va fi de 6 la sută.

* * *

La 23 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ține licitație la Eforie, pentru construirea din nou la Spit. Rallet din jud. Dâmbovița, a unui grajd pentru 4 cai, cu o remiză pentru 2 trăsuri, și cameră pentru servitori, precum și o autopsie construită a parte, care după de vis se urcă la suma de lei 11.877.

Doritorii depun o garanție provizorie de 5 la sută, cunoscând că garanția definitivă va fi de 6 la sută.

Licitațiunile se vor ține în conformitate cu art. 68—79 din legea contabilității generale a Statului.

Ceatele de sarcini se pot vedea la Cancelaria Eforiei, în orice zi și oră de lucru.

Numai mintea 'mpărătește.

- Buna ziua, măre frate...
Cum? la umăr cu toporu
Când e de arat ogoru?
- De, nea Dincă, ia, păcate!
- Ce păcate pot să fie,
Ba nu zău, mă, nea Tănase,
Ca Rumânu să se lase
De strébuna plugărie?
- Par' că-î un făcut, nea Dincă...
Nu mai va cu plugăria:
Ba o 'nnecă bălăria
De te lasă c'o opincă;
- Ba e ger și nu-î zăpadă,
Ba din cale-afară plouă,
Ba nu e măcar nici rouă...
Cum o dai, tot gol în ladă!
- Las'o, mă, că-î veche pîra, —
De când ochii sunt cu gene.
Nepricepere orî lene
Eacă cine face dîra.
- Ochii sunt ferestra minții,
Uită-te la altă lume;
Fă și tu cum fac anume
Răbdătorii și cuminiții.
- Rostu-î muncii temelie;
Vine-apoi învățătura
Să-ți arate și măsura
Pentru toate 'n plugărie.

Tot Rumânu ară, ci-că,
Câți sciū însă cum să are?
Mai la față, ori mai tare
Ei socot că nu i nimică.

Și e, măre, arătura
După ce sēmînță semenī...
Nu pe tôte să le-asemeni,
Să te ia 'nnainte gura...

Unde puī apoi pămîntul?
Slab, la una nu priesce,
Alta 'ntr'însu huzuresce;
Îi rîd sôrele și vîntul.

Dacă țarina 'ți e slabă
Și-î nevoe s'o ai grasă,
Veđi? gunoiul nu te lasă:
Gunoeste-'ți-o degrabă.

Plouē mult și-î vale? Bine,
Taie-î scurgeri pe dălături,—
Că și-acasă pân' nu măturī
N'ai curat și e rușine.

Nu prea plouă și-î nevoe?
Țarina de-î gunoită
Se păstrează umedită,
Răbdătore 'n bună-voe.

E vr'o apă și se pôte?
Pune-ți mâna toți pe sapă,
Faceți șanț, aduceți apă —
Și udați, cu rost, ca 'n tôte...

Nimeni să nu se pripiască
Cum făcuși odiniore,
Să 'ți lași casă și ogore,
Să 'ți lași muncă strămoșiască,

Să 'ți ieși lumea 'n cap, mă frate,
Fără ca mai înainte
Să 'ți faci cumpănă din minte
Și din pilde luminate.

Bun e și toporu, lasă,
Pentru cine țarină n'are.
Bun, să-l ai, ca fie-care.
Însă numai pentru casă.

— Ti! nea Dincă!.. Ce se poate
Când vrea Dumnezeu cu omu!
În livadă-î crește pomu
Și în drum sfat bun îi scote!

Eaca vești? o legătură
De pe ochi 'mă o trase Sfântul...
Alt-fel pare'ă ved pământul,
Alte vorbe 'mă vin în gură.

Un lenos mă rătăcise, —
Un mintos mă mântuesce...
«Numai mintea 'mpărătește»,
Bine țise cine țise!

N. Rădulescu-Niger.

Discrețiunea femească.

Nu abusa de iubirea altora cerând să faci ce
dorești ci lasă-le celor ce te iubesc mulțu-
mirea de a te îndatora. Una din cele mai
prețioase comori ale vieții noastre este iubi-
rea altora către noi, căci iubirea acesta ne
încălzește inima în greul vieții și ne face să stă-
ruim în calea binelui. Omul, care nu se scie iubit
de nimeni, trece prin lume ca printr'un pustiū și
fôrte ușor alunecă. Avem dar să ne dăm silința de
a păstră comora acesta, care prețuesce mai mult
decât toate averile.

Cât e de fericit copilul în mijlocul familiei, unde
scie că este iubit și unde toate acțiunile lui sunt por-
nite din iubire! Cu ce drag își aduc aminte omenii

de copilăria lor, de căsuța, care umbriă pe toți iubii, de zile fără de nor și ploie, căci numai lumină, căldură, flori, fluturi, păserele și natura frumoasă, alcătuiesc icóna vieții lor trecute. Își aduc aminte de iubirea sfântă ce-i ocrotiă în copilăria lor, de mamă și de tată, de bunica și de bunic, toate icóne șterse, dar așa de lipite de sufletul lor. De câtă recunoscință nu se pătrunde sufletul omului, care-și pune mai târziu în cumpena judecării toate sacrificiile ce s'au făcut pentru el numai din iubire desinteresată și numai pentru mulțumirea de a-l vedé bucurându-se.

Admiterea acestei iubiri umple sufletul cu un prisos de fericire, care în șirul anilor lucește și ne încăldește, când vântul rece voiesce să ne înghețe stingând acest focar dătător de fericire. Dacă nu e însă tratat cu iubire, copilul nu poate să iubească nici el și intră în lume cu inima secă, ba poate chiar înrăit, căci el își aduce aminte și de cei ce au abusat de iubirea lui și îi rămâne în inimă un sentiment dureros și o înstrăinare tristă.

Nimic însă nu stinge iubirea ca abuzul ce facem de ea.

Incepând cu copilul,— pierdem iubirea lui, dacă suntem nedrepti față cu el, nu-l tratăm la fel cu frații lui și mai ales dacă, drept dovadă de iubire, cerem de la el lucruri prea greu de împlinit. Astfel un copil, care e mereu certat pentru vioiciunea lui și silit a stă liniștit, va fugi din ochii părinților săi, care-l muștră pentru temperamentul său, de care la urma urmelor el nici nu e vinovat, și se va înstrăina de dînșii. De la nimeni nu avem să cerem mai mult decât ceea-ce poate fără prea mare încordare și cu atât mai puțin avem să cerem de la copii, a căror iubire avem s'o păstrăm cu multă grijă. Cu aceia-și bună-voință au să fie tratați toți copiii. Neapărat că cei vrednici de muștrare n'au să fie cruțați, dar nici nu avem să ne temem, că prin acésta le vom pierde iubirea, căci dreptatea e recunoscută în inima copilului și el se simte chiar mai liniștit după ce și-a mărturisit greșela ori și-a

primit pedepsa meritată. Ceea-ce îl înstrăinează e numai nedreptatea ce i se face când i se cere prea mult.

Tot prin abus se pierde mai ales iubirea dintre soț și soție. E lipsită de tact soția, care cere de la soțul ei drept dovadă de iubire împlinirea vre-unei dorințe cu obicinuita formulă «*Dacă mă iubesci...*» căci soțul, om înțelept fiind, de multe ori îi va arăta cu argumente rezonabile greutatea de a împlini acea dorință, și ea, lovită în amorul propriu și știind că «alții pot», va trage concluziunea, că nu e îndestul iubită. Póte că alta «mai fericită», dând peste un soț mai slab de înger, a căruia ușurătate de caracter n'o observă, de óre-ce al ei caracter e și mai ușuratec, va triumfă cu pretențiunile ei și-l va face să sacrifice chiar mai mult decât ceea-ce póte. Ce formidabilă iubire! Ađi «dacă mă iubesci», îmi cumperî o rochie așa, mâne «dacă mă iubesci» îmi faci cutare, poimâne «dacă mă iubesci», o celebritate europeană s'a ivit pe orizontul teatrului, — «dacă mă iubesci, etc. etc. Dar te plictisesci în cele din urmă de atâtea probe de iubire, mai ales când le dai, înăbușindu-ți consciința. Și câte exemple de nenorociri avem împrejurul nostru, care mai tóte vin de la acest «*mă iubesci*». Ah, ce egoism revoltător e în inimile acestor prea mult «iubite» și câtă suferință póte să resulte mai apoi inimile lor necumpătate când au jertfit pe acești prea mult «iubitóri».

Mult mai prețioasă trebuie să fie pentru femeea înțeleptă mulțumirea de a primi doveđile de iubire fără ca să le fi cerut, ca o surprindere plăcută și pentru cel ce o face. Atunci se ved expansiunile adevăratei mulțumiri. Incă mai ușor se pierde prietenia când cer unii de la alții lucruri ce nu se pot face cu tótă inima. Câte prietenii nu s'aú stins prin cererea prea multor doveđi de iubire!?

De mică dar copila are să fie deprinsă a da doveđi de iubire, pe care nimeni nu i le cere, dar a nu cere ea însă-și nici odată și de la nimeni asemenea doveđi. Și această calitate tot numai luând

parte la viața casnică p^ote să o câștⁱge copila. Aci se deprinde a servi pe alții fără ca ea să c^{er}ă decăt la nevoie serviciul altora. In așa numitele pensionate multe fete se desorient^{ez}ă, căci sunt servite și f^orte ușor se deprind cu gândul, că așa trebuie să fie t^otă viața lor. E o adev^{er}ată calamitate, că fete de deosebite condițiuni cresc împreună și nu se ține s^{em}ă de mediul, în care va av^e fie-care să-și desfășure viața. Ast fel cele sărace sunt mereu preocupate să ascundă prin îmbrăcăminte și prin alte aparențe, ceea-ce în adev^{er} sunt și să pară mai mult. Singura corectură a acestuⁱ neajuns este, ca t^ote să fie crescute ca fete sărace și fără de pretențiuni, să se deprindă a se servi ele înși-le și a nu cere nimic de la alții, căci cele bogate nu pierd nimic prin ac^{es}ta, iar cele sărace câștigă mult, și ele sunt majoritatea cea mare.

E o adev^{er}ată rușine pentru multe dintre noi Româncele, repulsiunea ce avem de a ne ocupă cu gospodăria casei, iar când n'avem încotr'o ne ascundem și ne simțim umilite că suntem surprinse într'o ocupațiune care ne face, la urma urmelor, on^ore.

Deprind^{end} copilele să se serv^{esc}ă ele înșe-le și să serv^{esc}ă și pe altele, se fac îndatorit^ore și în curînd ajung să c^{er}ă cu sfială doveđi de iubire de la aceia, cari mai bucurosi le dau fără ca să fie cerute.

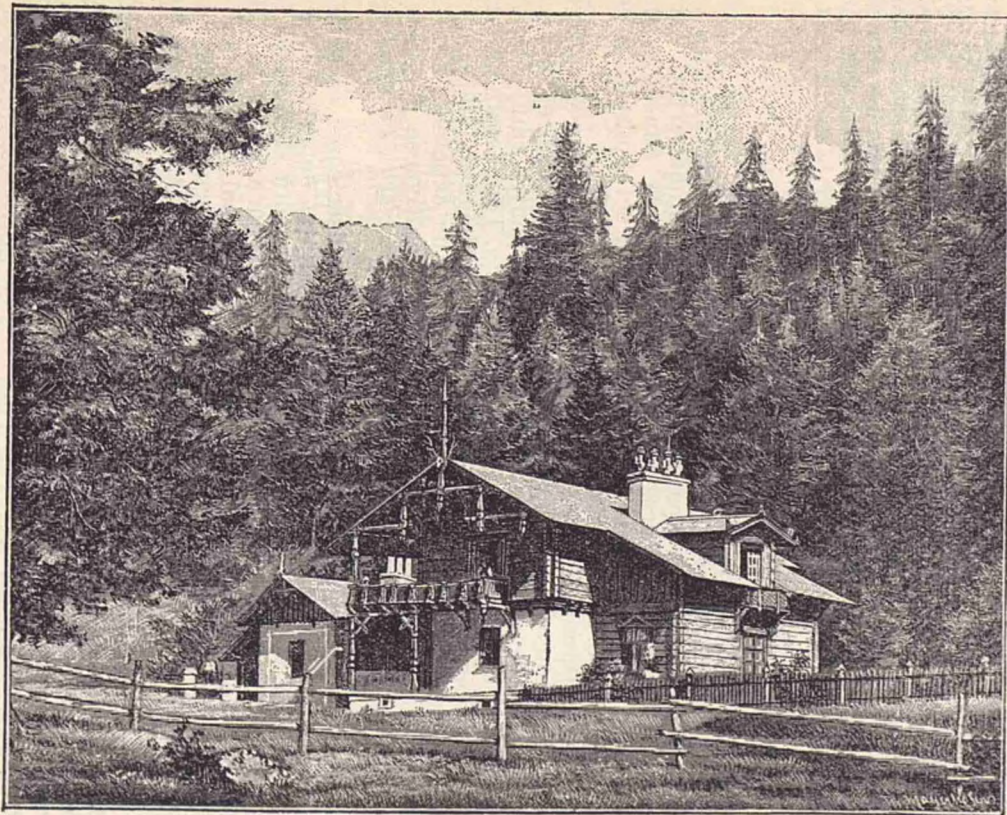
Eleonora Slavici.

De ce trebă este funingenea și cenușa. La noi este deprinderea a nu băgă în s^{em}ă lucruri folosit^ore, le aruncă și isprăvescⁱ comori întregi. Iacă de pildă, de ce trebă este cenușa și funingenea : Cenușa din lemn este bună pentru gunoit pomii și via, tot așa este bună la creșterea erburilor. Funingenea este un mijloc f^orte bun de gunoit, mai ales earbă, c^{ep}ă și alte legume, ba încă și florⁱ. Cenușa și funingenea mai nimicesc și puricii de pămînt, alungă melcii (culbecii), cum și alte gângăni, ba e bună chiar și pentru stărpirea mușchiului.

Casa de vînătoare a M. S. Regelui (Sinaia).

SEMNE BUNE

Eparhia Dunării-de-jos a avut norocul să fie păstorită de păstori cu harul lui Dumnezeu și darul S-tului spirit. Incepând cu repositul întru fericire Melhisedec, unul din luceferii înaltului Cler Român, ea a trecut apoi sub administrațiunea spirituală a păștilor de Dumnezeu, I. P. S. Iosif, Mitropolit Primat și I. P. S. Partenie, Mitropolitul Moldovei; iar ca demn succesor al acestor înalți prelați, ea are astăzi pe P. S. Episcop Pimen, care prin chipul cum își începe arhierեսca păstorie, arată că va ști să fie la nivelul înalților săi predecesori. Dăm mai jos, circulara ce de curând a adresat păstoriților săi, din care să poată vedea rîvna ce pune pentru ridicarea clerului în particular și a întregului popor în general. Iată-o:

Prea Cucernice Părinte,

Adevărul și lumina, după care atât de mult s'a ostenit lumea veche, a strălucit odată cu venirea pe pămînt a Mântuitorului nostru Iisus Christos. Aceste două înalte și sublime virtuți, cari formeză coróna vieții creștine, sunt ca o sămînță aducătoare de mult rod, cu care Domnul a dăruit pe sfinții săi Apostoli și pe urmașii acestora, cari sunt păstoriții Bisericeii Sale.

Christos Dumnezeu nostru a adus în lume regenerarea noastră morală și fructele creștinismului sunt garanția fericirii de veci pentru toți cei-ce viețuesc în Domnul, care pentru omul creștin este însuși adevărul, lumina, învierea și viața. Tóte aceste bunuri cu care Domnul nostru Iisus Christos, a îmbogățit lumea prin venirea sa, sunt și astăzi aședemintele cele de căpetenie ale Bisericeii sale; iar slujitorul orânduit pentru cultivarea și fructificarea lor, în ogorul creștinismului *este tot clerul*, ca următor de drept al sfinților Apostoli.

Dacă socotim acum pozițiunea păstorilor bisericesci, ca următori ai sfinților Apostoli, cărora s'a încredințat depositul sacru al înaltelor virtuți, care s'a arătat lumiei cu lóta strălucirea în însuși Domnul; și dacă socotim mântuirea care se dá în dar, celor ce se împărtășesc cu dinsele, apoi nu mai rămîne nici o îndoelă, despre înalta chemare pe care o are clerul și în deosebi *preotul de enorie*, căruia i este încredințată grija mântuirii sufletesci a păstoriților săi.

Vecinic mă gîndesc la modul cum ar puté clerul din această de Dumnezeu păzită eparhie, să-și îndeplinescă mai bine și cu mai mult folos duhovnicesc această sfîntă a sa datorie, care izvorăște din chemarea apostoliei sale și deci înainte de tot lucrul gîndirea mea la acestea se îndrepteză:

Cum ar puté preotul nostru tot mai mult și mai cu înlesnire să-și mărescă cercul cunoscînțelor sale, să se lumineze, să cunoască adevărul, ca ast-fel să fie în putere, de a împărtăși acestea și păstoriților lui.

Cum ar puté preotul să lucreze la stîrpirea acelor rele, care cu urmările lor triste, bîntue poporul, atât în partea sufletescă cât și cea trupescă; și cum ar puté el, ca să propovăduescă cu mai multă tărie moralitatea atât de bine făcătoare acestei vieți.

Cum ar puté preotul să desvolte în popor dragostea către aproapele și să facă din toți fiii acestei țări, atâtea frați, câte per-

sone sunt, pregătindu-i a fi gata la ori-ce lucru bun pentru biserică, țară și nēm.

Cum ar pute el cu mai multă pătrundere și evlavie să săvîrșescă sfintele servicii, mai ales pe cel liturgic, ca ast-fel poporul cu mai multă dragoste și năzuință să mērgă la biserică în timpul Duminicilor și sērbătorilor.

Și în fine cum ar pute preotul prin ale sale învățăminte, să îndemne și să învețe pe sātēnul român, la o muncă mai pricepută, pentru cultura pămîntului și crescerea vitelor.

Acestea și altele de felul acestora, sunt preocupările mele de căpetenie cu privire la îndeplinirea datoriilor preotului, ca părinte și conducător al poporului, cunoscător de sine și de chemarea sa. Aceste gândiri, prea cucernice părinte, ocupă întreaga mea ființă și însuflețit de dragostea, care trebuie să ne încăldēscă pe toți, pentru iubita noastră țară și scumpul nostru popor, cu o biserică ortodoxă națională, vrednică de numele glorioșilor noștri strămoși, cari au apărat-o în grelele împrejurări, care au trecut peste Ea și țara noastră; am luat hotărîrea de a introduce conferințe pastorale, atāt de instructive clerului nostru, și a căror rōde cu siguranță vor fi bine-făcētore pentru popor și țara noastră.

În acest scop, precum cunoșceți, v'am și convocat la reședința episcopală în ziua de 24 ale acestei luni, pe toți protoereii din eparchie în conferință protopopescă, sub președenția Nōstră, asistat de prea cuvioșia sa Archimandritul de scaun și de directorul cancelariei și am alcătuit un comitet ad-hoc, al cărui membru sunteți de drept. În această primă ședință, în urma a mai multor discuțiuni s'a luat următoarele hotărîri:

a). Din douē în douē luni, se va ține la reședința episcopală, sub președenția Nōstră, conferința protopopescă. În această conferință, veți aduce tōte observațiunile ce ați putut face în județ adunate de la preoți, sau de la alt cine-vă, privitoare la starea morală și socială a poporului, asupra căroră se va chibzui și găsi mijlocele de a combate apucăturile cele rele cum și acele mijloce de a îndruma și a desvolta din ce în ce mai mult, tōte acele porniri bune, creștinesci și cetățenesci.

b). În tōmna fie-cărui an și în fie-care județ, se vor ține conferințe pastorale cu toți preoții urbanii și rurali. În aceste conferințe se vor discuta și desvolta tesele de conferință, desemnate de Noi, avēnd și avisul prea cucerniciei vōstre. Aceste tese se vor comunica tuturor preoților, la o conferință, pentru viitōrea conferință obligați fiind toți preoții, fie parochii, fie supranumerari, a le lucră cu îngrijire și după a lor putere, pe care le vor presenta la conferință. Aceste lucrări vor fi predate de fie-care preot, președintelui conferinței, care de drept sunteți și după terminarea conferințelor care se vor ține în diferite puncte ale județului, le veți înaintă episcopiei, care le va examina și nota după a lor valōre.

Veți pune în vederea tuturor cucernicilor preoți, că de la succesul acestor lucrări, de la hărnicia lor păstorală și de la buna lor purtare, atîrnă promovarea, sau transferarea de la o parohie la alta mai bună, cum și darea diferitelor demnități bisericesci, prin care s'ar pute distinge unii de alții.

Acestea vor fi trecute în fōia registrului matricular, care a-

nume în acest scop s'a înființat acum, pentru toți preoții din eparchie, în care se vor nota, atât calitățile cele bune și laudabile ale fie-cărui preot, cât și scăderile, și pedepsile de care se va face cine-vă pasibil.

De data acésta, pentru conferințele ce se vor ține în luna Octombrie viitor, după ce am luat și avisul prea cucerniciei vóstre, am fixat următoarele tесе:

I. *Care sunt patimile principale ale poporului nostru și care ar fi mijlocele prin care preotul ar puté să le combată.*

II. *Cum trebuie să lucreze preotul, pentru a desvolta în popor din ce în ce mai mult simțămîntul moral și al iubirei de țară și nэм.*

III. *Care sunt relațiunile firesci, între preot și învățatorul sătesc. Rolul ce au fie-care din ei în popor și folósele ce pot aduce țărú și nэмului.*

IV. *Care ar fi mijlocele prin care preotul ar puté îndruma pe țáranul român, către o muncă mai spornică și îmbunătățirea condițiunilor de traiú.*

V. *Cum trebuie să viețuescă preotul, pentru a-și păstra demnitatea sa preotéscă și a-și căpáta autoritatea morală, pe care trebuie să o aibă față de popor.*

După ce v'am desfășurat în acéstă circulară pe scurt, folósele ce pot atrage după sine aceste conferințe, v'о înainteز tipărită și vэ invit, ca de urgență să o trimeteți tuturor preoților și diaconilor din județul prea cucerniciei vóstre, cu obligațiunea, ca fie-care după a sa putere să se siléscă în a le studia și desvolta în scris pe coli de hârtie, cusute în caet follio pentru fie-care tesă. În acest scop vэ înainteз . . . . . exemplare câtí preoți și diaconi aveți în județ.

Data în reședința Nóstră episcopală din Galați.

Pimen al Dunărei-de-jos

DUȘMANII GRĂDINEI DE LEGUME

— Noroc bun Moș Pavele și la toți óspeții d-tale! Bine v'am găsit, ce mai faceți, mai sэrbătoriți astăzi?

— Fórte mulțumim d-le învățator și bine ai venit pe la noi!

Ia poftim coala pe banca asta, că noi ne-am adunat la umbră în livadă, coala pe iarba, să ne mai odihnim pe ziua de mâne și să mai punem la cale din cele nevoi.

— E drept Moș Pavele, că într'о livadă ca asta, nu numai că te odihnesci, dar câștigi ani de viață și sănătate. Așa livadă, e un raiú pămîntesc, nu alta.

— Raiú, raiú, d-le învățator, dar numai eú sciú cât alerg și muncesc ca să-l țiu cum trebuie.

— Ori-cât ai alerga, să nu-ți pară rău Moșule, căci ai cu ce te lăudă.

Dar Sandu ce face acolo? S'a apucat să scuture cireșele ca prunele?

— Păcatele noastre! Ia să vezi și d-ta domnule învățător, că s'au ivit nisee gândaci verzi. Ciucuri sed pe crângi, întocmai ca albinele când roiesc și cum începe câte o cireșă să se coccă, pică grămadă pe dînsa lăsând-i numai simburile și cōda. De vr'o câte-vă dîle, mă lupt cu ei, ca cu nisee vrăjmași. Abia a venit băetul cu vitele din țarină și cum a mâncat, l'am pus de așterne rînd pe rînd nisee țole pe sub fie-care cireș, pe cari când îi scutură crăcile, cad o multime de gândaci și cum cad îi stropesc cu nisee leșie clocotită de nu se mai mișcă. D'apoi cu omișile, ce am mai tras! Eū unul curățisem de la începutul primăverei, de când ne-ai spus la biserică tōte gogoșile de prin pomī, dar să vede că veneau de pe la vecini.

— Bine ai făcut Moșule,

Ai lucrat drept ca un gospodar de cei buni; dar ia uită-te la liveștile celor care n'au voit să asculte, cum le-au mâncat omișile frunzele și se usucă acum pomi. Ion a Todosiei, am auzit că ridea pe la crăsmă, de învățăturile mele, dîcînd că neam de neamul lui nu le-a mai curățit, și acum iată că ride satul de livada lui c'a rămas uscată.

Ce să facem, a fost ăarna ușoră și tōte gângăniile au putut să învie; dar unde-i omul vrednic nu se prind nici de livadă, nici de grădină.

— Tocmai, d-le învățător, mă țineam să te întreb că pōte fi fi sciind vr'un leac pentru vermiī aceia care mănăncă legumele. Am înjghebat și noi o bucățică de grădină și par-că-i un făcut, așa au început să se usuce firele de bob și de castrevei. Când am căutat la rădăcină în cuiburi, am găsit nisee viermi albi, lungi de un deget și unii încă cu bucățica de rădăcină în gură. Ba a mai început și un diavol de cârtiță să se plimbe prin lesele noastre, ca pe moșia tătănă-sēu, în cât nevasta mea dîcea că pōte nu ne e dat nouē Romănilor să facem grădinărie.

— Ei așa, vorbă să fie, Bade Gheorghe, din contră e semn că aveți un pămînt fōrte bun și gras, căci viermiī, cârtițele, coropișnițele, cărăbușii, melcii, rîmele și cele-lalte gângăniū, tot pe la locuri grase și afânōse se prăsesc.

He, he! Lele Mariōră, tōte astea tăbărăsc pe munca omului, așa de-a gata! Cu ele și cu buruiana, are el de luptă, ca cu nisee dușmani, ca cu nisee năsuințe rele ale inimei și la urmă, cel vrednic, le dobōră și le înlătură pe tōte.

Și ele tot cu scirea lui Dumneđu trăesc, ca nisee osînde, pentru ōmenii leneși și nevrednici. Din parte-mi, bucuos voiū sta și cu d-vōstră, coela la umbră și vē voiū spune câte ceva despre dușmanii aceștia ai grădinelor și legumelor pe care i cunosc și eū.

Așa buniōră, cu toții cunōșteți stricăciunile pe cari le fac puricii, legumelor și mai ales zarzavaturilor. Mai anul acesta, ploile le-au cam tăiat pofta ca să se înmulțescă, dar totuși

când se înmulțesc, scăpăm de ei, dacă stropim cu de-amănuntul de câte-vă ori legumele și zarzavaturile, cu o leșie slabă de tutun, ori de ardei. Mai anul trecut, în grădină la Costache Alexandru, erau prăpădenia pământului și nu știu cine l'a învățat să întindă jos printre rînduri, nisce scânduri unse cu păcură și pe urmă cu nisce bețișore să scuture legumele. Cum cădea puricii pe păcură, acolo rămăneau, și tot așa încetul cu încetul și-a scăpat omul grădina.

Förte bine e, dacă semințele legumelor se sémînă ames-

Cârțița sau sobolul.

tecate cu tabac de tutun.

Un alt leac, de alt-fel destul de practic, e să punem către séră, împrăsciate prin lese, nisce óle de pământ cu gura în jos, rezemate pe câte două bețișore culcate. In timpul nopții, o mulțime de purici și alți gândaci își caută adăpostul în ele și întorcînd dimineța de tot, repede aceste óle, îi putem prinde cu ușurință.

Cam aceleași stricăciuni, dacă nu mai mari, le fac și di-feritele neamuri de *păduchi de frunze*; dar cu câte-vă stro-piri cu leșie de tutun, ori de săpun, îi dăm gata numai decăt.

Sunt apoi omițele de salată și varză. Isprăvile lor le cunoște-ți destul de bine. Cel mai bun leac, e să căutăm mai întăiu să stărpim fluturii cei albi, cari sbóră mereu în luna lui Maiu, făcînd séra focuri în apropiere de lese și ei când vin să-și lase ouële, se duc la lumină și ard în flăcări. Ase-menea trebuie să curățim bine tóte ouële acelea gălbinuțe, pe care ei le pun pe sub frunze. Udând bine și des mai ales zarzavaturile, ajutăm förte mult înlăturarea omișilor.

In pământ mai trăesc încă nisce omiși, cari strică o mul-țime de legume. De acestea scăpăm, dacă la pusul semin-țelor, se amestecă pământul din lese cu funingină.

N. I. Moga.

Profesori ambulanți.

Se scie că la administrațiunea centrală a Domeniului Coronei se află orânduite cu mult gust și pricepere toate produsele acestei administrațiuni cu care a figurat la Exponzițiunea Universală din Paris 1900.

Acastă exponzițiune a fost vizitată de M. S. Regele însoțit de Augustii Oaspeți A. S. Principele Frederic de Hohenzollern cu Augusta Sa Soție Principesa Luisa.

Apröpe întröga presă a vorbit în termeni förte măgulitorî de această exponzițiune, care face onöre țării întregi.

De curând d-l Iön Kalinderu, neobositul Administrator al Domeniului Coronei, a trimis o circulară tuturor agențiilor acestui Domeniu, în această privință, din care extragem și noi următoarele:

Vă mărturisesc că laudele ce neconținut ni le aduce apröpe întröga presă, sunt cu mult mai mari de cât realitatea faptelor, și cu töte că ne-am dat până acuma töte silințele, de a aduce încetul cu încetul, la îndeplinire o parte din planul de progres economic la care șintim, totuși mai avem mult, förte mult de făcut, până vom izbuli a ne presentă publicului așa după cum presa bine-voitoare ne înfățișază și după cum ne-am impus încă de la înființarea Domeniului Coronei.

Să nu credeți, Domnule Agent, că criza economică prin care am străbătut și în care ne aflăm încă, o putem atribui numai anului 1899, ea este apröpe generală, iar trebuințele noastre s'au înmulțit simțitor în töte păturile societății, în cât în fața unor asemenea schimbări ni se impune noue, celor cu cunoscințe de carte să căutăm noi îmbunătățiri și îndrumări, să nu stăm indiferenți, să ne apropiem de țaranul nostru muncitor și producător, și prin fapte și exemple să căutăm a scöte din ei bună economie, industriași și neguțători, dându-le o direcțiune sănătoasă în töte ramurile economice, așa cum fac cărturarîi frașilor noștri de peste graniță, luând diferite mäsuri, despre care în curând më voiü întreține cu d-vöstră prin o altă circulară.

Acësta este una din dorințele de căpetenie ale M. S. Regelui și asupra căreia v'am atras luarea aminte prin mai multe circulari ce v'am adresat.

Profit și de ocasiunea că suntem în plină campanie de lucrări și vă îndemn a pune totă rîvna și energia d-vöstră în urmărirea scopului de mai sus, ca unii cari cunösceti în de ajuns silințele noastre și a nu cruță nimic pentru a dovedi publicului care ne urmăresce și ne judecă, că merităm laudele, ce dîlnic și într'un mod generos, ni se aduc.

Mai adaog, Domnule Agent, că pe lângă prelegerile și conferințele ce unii din d-vöstră faceți pe la Societățile

cultural-economic, am luat dispozițiunii ca să vie pe la toate comunele de pe Domeniile Coronei, profesori ambulanți speciali, cari să țină cursuri practice, în Duminiți și zile de sărbători, asupra diferitelor cestiuni din toate ramurile agriculturii, a industriilor derivate dintr'însa și comerțului articolelor agricole, îmbunătățiri cari se pot introduce pe la satele noastre. Cel d'întâiu care va începe vorbiri de acestea în curând, va fi d-l Dumitru G. Ionescu, doctor în științele naturale și fost inspector la Ministerul Domeniilor. Vă voi înștiința la timp pentru a-l primi și a-i da tot sprijinul trebuincios.

Idealul nostru ar fi de a organiza pe cât cu putință pe locuitorii de pe Domeniile Coronei în sindicate de producțiune și de desfacere a produselor agricole și în acest cas, țărani ar profita cu mult mai mult de rezultatul muncii lor.

Exemplul e totul. El este școla nemului omenesc și numai la acesta putem învăța.

Prin trimiterea de profesori ambulanți, munca d-vastră va fi înlesnită și complectată și veți lua măsurile necesare ce vă vor arăta d-nii Profesori, pentru ca sfaturile ce dau și inițiativele ce deșteptă să aibă o urmare practică.

Ion Kalinderu.

Administrator.

Chestiunea religiunii,

*S*a mai scris în această revistă despre religiune și dacă acum voiu relua din nou această chestiune, acesta o fac spre a arata cât de importantă este, și de aceea nu trebuie să lipsescă nici un moment din atențiunea noastră. Eră un timp când nu se făcea nimic fără religiune, când lucrurile cele mai visi bile se explicau prin ea. Pe atunci natura întregă eră populată cu zeități, cărora se atribuiau diferitele fenomene, se explica un fenomen, prin aceea că era voința cutărei sau cutărei zeite. Intervențiunea lui Neptun eră de ajuns pentru a înțelege o furtună. Minia lui Apolon explica ciurma, care lovî pe Greci la asediul Troei. Acesta eră timpul de copilărie al inteligenței omenilor. E un rēu a nu se atribui nimic lui Dumnezeu, precum de asemenea e un rēu a i se atribui tot. Fiind-că imediat ce inteligența omului ia un ore-care zbor, îndată ce începe a se desvolta, din acest moment începe a înțelege, că multe lucruri se pot produce și fără intervențiunea puterii divine și ca probă despre acesta le produce și el în laboratoriu, cum sunt scânteele electrice; când inteligența omului a ajuns la această desvoltare, pentru ca să se convingă prin simțurile lui proprii, despre ore-care putere a lui, în opozițiune cu puterea divină, începe a se nasce în el o micșorare pentru ființa divină și din contră o mărire pentru ființa omenescă. Inteligența lui arătându-i explicațiunea sensibilă a câtor-vă lucruri, cari se puteau

produce și fără ajutorul lui Dumnezeu, i-a dat așa de mare îndrăsnelă în cât crede că dacă ar continua mai departe, va afla cheia și modul de explicare al tuturor lucrurilor. Și'n adevăr, că pe fie-care ți ce trece, un lucru nou se câștigă, iar țiile curgând mereu și faptele explicabile se succed continuu.

Acesta e progresul științei, care se face în dauna religiunii. Pentru că fapte, cari mai înainte intrau în explicațiunea numai a religiunii, se ved acum a fi explicate de știință. Iată de ce ați nimeni nu mai dice, că Neptun e cauza furtunei sau că Apolon e cauza ciumei, pentru că în locul acestor explicațiuni religioase, se găsește explicațiunile științifice. Inmulțirea explicațiunilor științifice, pe de o parte a adus un mare bine omenirii, pentru că a făcut pe om mai stăpân pe natură, a înlăturat multe superstițiuni și lucruri miraculoase, cari speriau pe omul vechiu. Mulțumită științei, noi putem pluti astăzi pe deasupra apelor, fără grijă, putem străbate spațieri îndepărtate, putem să ne comunicăm ideile la distanță, într'un cuvânt să cuprindem în noi, ași mici cât suntem, chiar întreg universul, așa de mare cât este el; dar a adus și multe lucruri rele, l'a făcut prea încredător în sine, pentru că l'a făcut să credă că va deveni stăpân al Universului, l'a încurajat a răspândi declarațiuni imposibile, că va descoperi pe Dumnezeu și atunci nu ne va mai rămâne nimic ascuns. Dacă va reuși a ajunge la acest lucru, diceau filozofii de la începutul timpurilor contemporane, omul nu se va mai închină lui Dumnezeu, pentru că știința va micșora a tot puternicia lui și-l va reduce în rîndul tuturor faptelor cunoscute și explicabile.

Sfârșitul secolului al XIX-lea, care trebuia să aducă la lumină acest adevăr, care eră așteptat cu mare nerăbdare, pentru a scăpa pe omeni din această mare încurcatură, în care au fost puși de către omenii de știință de la începutul secolului, pentru a arată anume ce trebuie să facă, să credă sau să nu credă, i-a arătat din contră neputința științei, i-a arătat marginile ei, i-a arătat, după cum dice genialul filozof englez, Herbert Spencer, care trăese și astăzi că: «dacă privim științele ca o sferă, care se mărește gradat, putem spune, că creșterea ei nu face decât să mărească punctele sale de contact cu necunoscutul, care o înconjură.»

Ori-cât s'ar mări sfera cunoștințelor științifice, va rămâne totuși tot-deauna deschisă chestiunea de început și de sfârșit a lumii, chestiunea de a se ști, cine este autorul acestei lumi etc., lucruri, în cari inteligența omenescă n'a înaintat nimic și în cari nu va putea nici-odată înainta.

Despre aceste lucruri sunt de acord toți învățații timpurilor noastre, și cercetările din urmă au arătat, că inteligența omenescă e mărginită; ea poate deslegă chestiunile mai apropiate de ea, ne poate spune cum se produce ploua, trăsnetul, cutremurile de pământ etc; dar e incapabilă în chestiunile mai depărtate, ca cele citate mai sus.

Acesta e un adevăr, pe care nu-l contestă nimeni, astăzi. Neputând descoperi cauza d'întăiu a lumii, neputând cunoaște pe Dumnezeu, omul reflectând asupra lui însuși, nu se mai găsește mare și atot-potent; ci, în fața necunoscutului din urmă, a cauzei cauzelor, cum dice filozofii, acum exclamă, «cât de mici suntem,

«noi nu scim nici cine suntem, nici de unde venim, nici unde mergem, suntem suspendați între cer și pământ, între două în-finituri și trăim într'o vecinică schimbare.

Acastă nesciință de noi înșine, această nesiguranță în care trăim, această schimbare în care ne aflăm, nasce în noi trebuința de o ființă superioară de care să ne alipim, nasce în noi trebuința de Dumnezeu, care să ne conducă și să ne supravegheze în toate actele noastre, care să ne răspundă, când vom ridică ochii spre cer și să ne libereze, când vom apela la ajutorul lui.

Iată, pentru ce, a fost un timp și timpul nostru chiar, când omul nu scia ce să facă, pe când poetul se întrebă.

«Când ore aceste probleme sublime
Vor fi deslegate? Când ore vom vedé
Perind astă noapte ș'a sa întunecime,
Din cupa sciinței când ore vom bea ?

când oamenii se împărțiau în două tabere, în unii, cari se închinau lui Dumnezeu și alții cari nu se închinau. Așa să ne explicăm noi stagnarea acesta religioasă de până acum, indiferența pentru biserică etc., pentru că eră o îndreptățire ore-cum, prin promisiunile ce le făcea sciința și oamenii erau înclinați a crede, de ore-ce vedem dilnic propășirea ei. Ați nu mai e îndoială pentru nimeni, ați toți oamenii de sciință, dintre cei mai pozitivi chiar, au alătura de ocupațiunile sciințifice și credințele religioase. Ministrul nostru ne oferă un exemplu: om de sciința cea mai exactă, profesor de sciințele matematice, totuși a avut grija și de credințele religioase, pentru că a pus în programele școlilor, alătura de chestiunile sciințifice și rugăciunile la fie-care intrare în clasă, până chiar și în clasa cea mai superioară de liceu.

Prin urmare, oamenii timpurilor primitive erau religioși, fără să-și dea seama; cei din timpurile noastre sunt religioși, în totă convingerea și credința. Timpul cel mai periculos pentru religione este timpul de mijloc al culturii omenesci, când omul nu e nici ignorant, nici pe deplin cult, ei, hrănit prin câte-vă cunoscințe științifice, se dedă cu totul lor și înainteză vederi îndrăznețe lipsite de ori-ce fundament. Acastă epocă de tranzițiune, tot-dea-una înșelă pe om, pentru că sciința posedată în întregime, îmblândește și modereză pe om, în parte, devine intolerantă și agitătoare. De aceea, este bine a ne feri să cădem în ispitele ei și să așteptăm tot-deauna rezultatele ei. Acesta fiind rezultatul problemei religiunii, acesta fiind adevărul, atunci putem fi încredințați, că religionea nu piere, că n'a fost nici odată om fără credință religioasă și că nu va fi nici odată, pentru că ea corespunde la anumite nevoi ale naturei omenesci, cari nu pot să fie satisfăcute, de cât numai prin religione.

Const. I. Tomulescu.

La ori-ce inveninare de sânge, fie produsă prin mușcătura de insecte, de șarpe sau chiar de câne turbat, e bine să bea cel mușcat cât mai mult teiu până vine medicul.

Cultura legumelor și a pomilor fructiferi (1).

ȚELINA se sémână atât pentru rădăcinele sale cât și pentru foi, întrebuintându-se în bucătării pentru mâncare, cât și pentru murat. Cere un pământ umed în care nu pôte cresce alte legume. Pământul trebuie săpat și gunoit bine. Se înmulțesce prin sémînță, care, dacă se sémână de-a dreptul pe rězore, nu răsare decât după 5—6 săptămâni, de aceia e mult mai bine a se sémână în răsadniță chiar în Fevruarie, și uda cât mai des, pentru a inlesni încolțirea. Pe la sfârșitul lui Aprilie, plantele se scot din răsadniță și se plantéză pe rězore la 30 cm. depărtare fir de fir. După plantare, se udă timp de 3—4 zile, turnându-le apă cât de multă, și dacă pământul de felul lui nu e umed, trebuie udat așa de mult ca apa să báltescă la suprafață; udarea se repetă cât mai des în tot timpul creșterii. În timpul când parte din foi se culcă la pământ, se rup acestea, lăsându-se numai acele tinere. Prășitul se va face ori de câte ori va fi nevoie.

Tómna, spre finele lui Octomvire, se scóte țelina din pământ, se rup toile, lăsând numai pe cele din mijloc, și astfel se pune spre păstrare în pivniță, îngropate în nisip.

Pentru a căpătă sémînță, facem același lucru ca la sfeclă, cu singura deosebire că plantele după răsădit trebuiesc udate des și în de-ajuns.

RIDICHEA se cultivă pentru rădăcina sa care se întrebuintéză în economia casei. Dintre tóte varietățile de ridichi, se deosebesc douë: de primăvară sau de lună, și de tómnă sau de éarnă. Ridichile de lună sunt de mai multe soiuri, între cari unele mai mari, altele mai mici, roșii, albe, gălbuși, etc. Pământul pentru ridichi trebuie să fie puțin nisipos, lucrat bine și gunoit cu gunoiu descompus (mraniță); afară de acésta, pământul trebuie să aibă o ast-fel de poziție ca să fie bătut de razele sórelui. Gunoiul prósplet nu e bun pentru ridichi, fiind-că le face a cresce găunóse.

Ridichile se înmulțesc prin sémînță, și dacă voim să le avem cât de timpuriu, le sémnăm în luna Fevruarie în răsadniță.

(1) Veđi No. 28—29, 30, 31, 33, 35, 36 și 37.

Alt-fel se pot semăna pe la sfârșitul lui Aprilie pe rezore. Dacă voim să nu ducem lipsa ridichilor de lună, le sămănam treptat la fie-care 5—6 zile. Vara, când căldurile sunt mari, ridichile de lună se sămăna la locuri umbrose, și le udăm des, mai ales până răsar. Ridichile de ernală se sămăna în Iulie, sămănându-le în rinduri, depărtare între ele până la 20 cm., iar firele pe rinduri, să aibă 8—10 cm. depărtare unul de altul. Dacă sunt prea rari, trunchiurile se desvoltă prea mult, iar rēdăcinele rēmān mici și lemnoșe. Se recomandă chiar, ca trunchiurile de îndată ce încep a se sbură (cresce), să se taie.

Ca lucrări de întreținere, avem plivitul, desbătutul pământului și udatul.

Recolta ridichilor de lună se face potrivit cu creșterea lor, ne lăsându-le nici odată a crește prea mult, căci în acest cas devin seci și-și pierd din frăgețimea lor. Cele de ernală se recoltază prin luna Octomvre până la 15 Noemvre; după ce se smulg din pământ, li se retază frunzele și se pun spre păstrare îngropate în nisip în șanțuri, ori se fac grămadă afară și se acoper bine cu pae și pământ.

Totuși, în acest din urmă cas, trebuiesc puse la un loc mai adăpostit și pământul să fie ridicat (nu vale) pentru a nu se adună apa de desubtul grămedei de ridichi.

Pentru a căpăta sēmīnța, facem același lucru cum s'a arătat pentru stecle. Puterea de încolțire a sēmīnțelor pōte dură până la trei ani.

HREANUL. E o plantă vivace (cresce mai mulți ani); se cultivă pentru rēdăcinele sale cari sunt întrebuințate pentru a da gust unor bucate. Cresce și în stare sēlbatică, dar nu e bun ca cel cultivat. Ii place pământurile cam umede. De alt-fel izbutesce în ori și ce fel de pământ, însă în pământurile tari rēdăcina rēmāne subțire și se face lemnoșă, — de aceia, pentru cultură, pământul trebuie bine mărunțit și chiar gunoit.

Inmulțirea se face prin rēdăcini; se plantază în găuri (gropițe), făcute pieziș cu rēsăditorul și adânci atât cât trebuie să încapă rēdăcina (cam 18—20 cm.). Distanța ce se păstrează între plantele rēsădite, e de 50—70 cm.

După sādire, se acoper rēdăcinele cu un strat de pământ în grosime de 15—20 cm. Prin Iulie, după ce foile au crescut, se trage pământul de pe lingă fie-care rēdăcină

până la cinci centimetri adincime și se curăță toate rădăcinile laterale, cu scop de a face ca rădăcina principală să crească și să rămâie netedă; în urmă, acoperim rădăcinile, trăgând pământul la loc și îndesându-l puțin. Tămna se scot rădăcinile din pământ și se păstrează în pivniță îngropate în nisip.

Rădăcinile subțiri (virfurile), se plantază din nou în primăvară.

(Va urma).

Ión E. Mihăescu.

Povește despre păstrarea sănătății.

A e r u l.

Aerul înconjură corpul nostru și tot ce se află pe pământ, intră prin gură și prin nas în plămâni și d'acolo în sângele oamenilor și animalelor; nu-l vedem, îl simțim însă, mai ales când este prea cald sau prea rece, sau când se află în mișcare din cauza vântului. De la începutul vieții până la moarte, tragem aer prin nas și prin gură în plămâni și nu putem trăi fără de aer.

Omul și dobitocele trag în plămâni aer curat și scot din plămâni, prin gură și prin nas, aer stricat, amestecat cu aburi și cu alte materii netrebuincioase corpului; mai ies din corp prin piele, cu sudore (nădușelă), apă, aburi și alte necurățenii, cari strică aerul din locuințe, din grajduri și din alte locuri în cari se află oameni sau vite, și dacă nu reînoim acel aer, dacă nu-l primenim, deschidând ușile și ferestrele, pentru ca să iasă aerul stricat și pentru ca să intre aer curat, sănătatea noastră este amenințată, căci aerul ieșit din plămâni este otrăvitor. Oamenii, mai ales copiii cari șed mult timp într'un aer stricat, sunt mai palidii, au sânge mai apos, sunt cu mai puțină putere, decât cei cari trăiesc în aer curat.

Aerul din casă se strică, nu numai prin necurățeniile cari provin din corpul oamenilor, ci și prin fumarea de tutun, prin varză (eurechiu) care se acresce, prin dovleci și alte fructe cari putrețesc, prin piei crude, prin cărbuni aprinși în mangal, prin vetre cu coș rău clădit care nu trag bine, prin sobe crăpate cari lasă fumul să intre în casă, prin lămpile rău făcute, prin arderea de petrolu (gaz) prost, prin aburii cari ies de la bucatele pe cari le gătim, de la rufe pe cari le spălăm și le întindem, de la cărpe și obiele murdare cari le uscăm în casă, prin felurite necurățenii cari zac și putrețesc în curte și în jurul casei. Din necurățeniile din aer sunt foarte vătămătoare: praful care îl aducem în casă cu încălțăminte, cel care se face în casă din pământul așternut pe

(1) Veđi No. 37.

jos, din murdăriile aruncate pe jos, apoi uscate, călcate cu picióarele și ridicate în aer, din scuturarea haínelor și a așternutului, din măturarea casei cu mătura uscată în loc de mătură udă, orí după stropire cu puțină apă curată. Aerul mai póte conține nise materii fórte fine, molipsítóre, provenite de la ómenii bolnavi de bóle lipiciose.

Adesea orí mirosul urít al aerului ne arată, că el este stricat; alte-orí însă, aerul otrăvit n'are un miros osebit, prin care să putem cunoște că este vătémător sănătății. Dacă aerul conține numai câtățimi mici de praf, ne putem apèra contra lui, căci omul sănétos trage obicínuit aerul prin nas și praful se opresce în nas de peretii umeđi dinăuntru nasului și nu intră în plămâni; iar dacă se află în aer prea mult praf, ca la móra de făină, la curățirea grânelor, la scóterea varului din cuptor și la încárcarea lui, trebuie să ținem gura închisă, să nu vorbim.

Dacă aerul se strică alături cu casele sau chiar în casele nóstre, trebuie să depártăm necurățeniile cari produc acea stricăciune; apoi trebuie să aerisim casele nóstre, trebuie să primenim aerul dintr'însele prin deschiderea ușilor și ferestrelor de mai multe orí pe zi. Să nu ne temem că aerul próspèt și rece, care intră iarna prin ferestre și uși deschise, va vătămă sănétatea nóstră și aceea a copiilor; aerul stricat aduce un rėu mai mare decât puținul aer rece cu care-l primenim, și dacă copiii sunt prea mici, n'avem decât să-i acoperim cu o strae óre-care, cu o pătură, pentru timpul cât va sta feréstra deschisă. Chiar dacă se află cine-vă bolnav în casă, ácsta nu ne póte opri ca să reínoim aerul din casă, căci omul bolnav are și mai mare trebuință de aer curat decât cel sănétos; pentru ca să nu rēcésca, îl putem învėli cu țóle în timpul cât vor stă ferestrele deschise.

Dr. I. Felix.

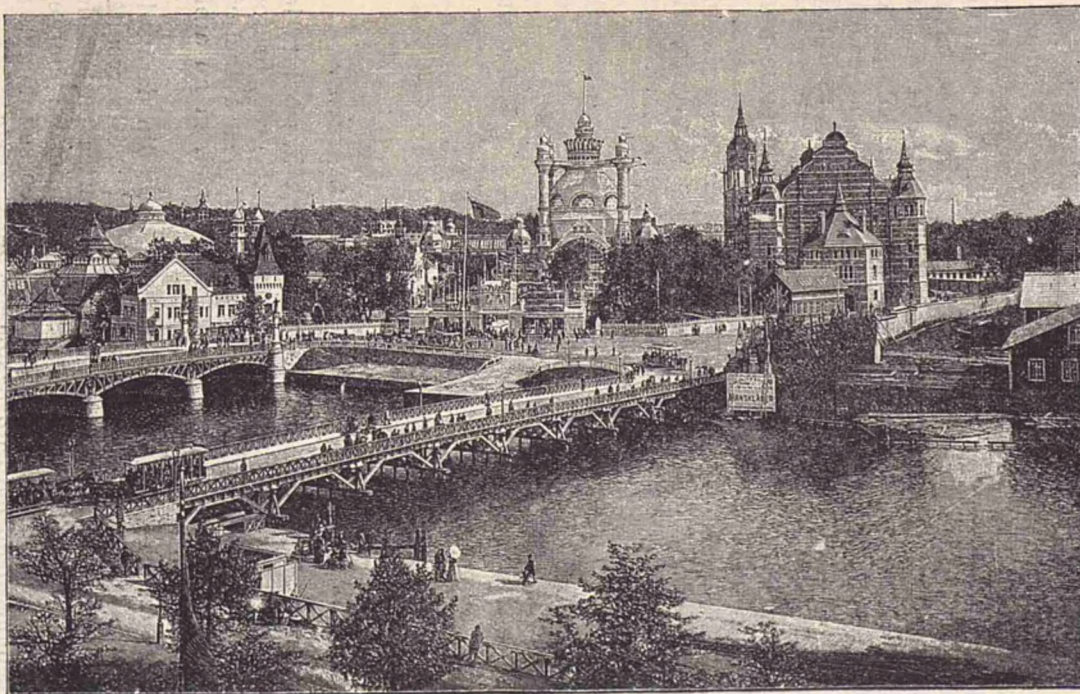
DE LA SATE

Duminecă, 19 Maiú a. c., s'a dat un bal în sala șcólei din căt. Sibiciu-de-jos, com. Pânáteu-Buzėu în folosul copiilor săraci.

Inițiatorii au fost: Ión N. Státescu învėt. Sibiciú, Ilie C. Dabija, invėtător, Marunțș-Zaharesci, și Costică St. Státescu, invėt. Colți.

Balul a avut o reușită frumósă, producėnd un beneficiú mulțumitor.

Ca să avem salată frumósă trebuie să semėnăm semínța mai rărișor în pámínt bun. Semėnând tot la 14 zile putem avė vara întrėgă salată. Indată ce are 7 — 8 foi, o scótem frumușel și o sádim. Lucrul ácsta îl facem după o plóie, altminteri trebuie să o udăm adese-orí bine. Săpatul și udatul des, o ține fragedă.

Oraşul Stockolm capitala Suediei.

Îngrășarea animalelor și apa.

Fără îndoială că apa are o mare însemnătate în ceea-ce privește îngrășarea animalelor.

În adevăr, apa este foarte trebuincioasă pentru mistuirea alimentelor, apoi pe lângă aceasta ea înlesnesce foarte mult încorporarea alimentelor. Și cu cât mistuirea și încorporarea alimentelor sunt mai înlesnite prin îmbelșugarea apei, cu atât animalele se vor îngrășa mai mult. Că este adevărat acest fapt, oricine își poate da seama prin observațiune.

Anume animalele cari au apă în abundență la pășunile lor, în cât să potă bea singure ori de câte-ori au nevoie, se îngrășă cu mai mare înlesnire, mai repede, decât cele care nu au apă la locurile de pășunat și trebuie ca să fie duse din timp în timp la adăpat.

Deci, tot-deauna la alegerea locurilor de pășune pentru îngrășatul vitelor, trebuie să se aibă în vedere și apa.

De aceea se întâmplă de multe ori, ca în anii de uscăciune, când ierburile sunt foarte pipernicite și uscate, vitele duse la pășunat se îngrășă destul de repede dacă au apă curată, bună și în de-ajuns pentru adăpat.

Din contră, în locurile de pășune, unde apa e murdară și neîndestulătoare, vitele nu numai că nu se îngrășă, dar sunt supuse multor bôle periculoase.

I. Niculescu
Severin.

Coroșpondența medicală.

Sf. Sale Părintelui *M. Busuiocescu*, com. *Leordeni*.

Ne pare rău că nu putem a vă da o povață în privința lecuirii calului sf. V., cu speranță de izbândă. Este greu, firesce, a avea animalul în curte, a-l hrăni, adăpa și curăți, iar atunci când treburile te năpădesc, să nu te poți sluji de el, să nu aibi a-prôpe nici un folos după urma lui.

Umilătura despre care ne vorbiți, de la cotul din dărăt, după cum am presupus, tot *os mort* trebuie să fie, acesta rezultă de alt-fel și din lămuririle pe cari le dați în cartea poștală de la 10 Martie a. c., când scriți între altele, că animalul merge cu atât mai rău, cu cât umblă mai mult, lucru ce se întâmplă mai ales în schiopăturile datorite óselor așa dișe *môrte*.

Încercați pomada de mai jos, nu, repetăm, ca să obțineți o completă vindecare, căci acesta nu o dobândește în cele mai multe casuri de óse môrte nici medicul veterinar cu alte mijloce, dar cu nădejde de a i se ușură durerile animalului, și a-l face să fie mai lolositor.

Iată acea pomadă:

Iodur de potasium 1 gram, Bicromat de potasă 2 grame, Pomadă mercurială 65 grame, Mestică, fă pomadă.

Acestă pomadă se va procura de la orice farmacie.

De ea să vă serviți ast-fel:

Mai întâiu se tunde părul în dreptul umflăturii, apoi se spală locul tuns cu apă și săpun; după spălătură, se lasă a se usca, încât să nu fie cătuși de puțin umed părul sau pielea. Acestea făcute, se ia din pomadă, preț cam cât o alună, lipindu-se pe umflătură, peste care apoi, cu podul palmei se frecă bine; se mai ia pomadă, iar se mai frecă, urmând așa timp cam de 6—10 minute.

Dacă mai rămâne din alifie, se păstrează, ea nu se strică, în plus că se poate întrebuința cu multă reușită în mai toate umflăturile reci și învechite, ale animalelor.

Fricțiunea fiind făcută, se va spăla persoana care a făcut-o îndată pe mâini de pomadă, lăsându-se calul liniștit 3—4 zile.

A 5-a zi se unge umflătura cu unt de lemn sau untură de porc, iar a 6-a se trage o spălătură bună umflăturii și în jos de ea piciorului bolnav, cu apă caldicioasă și săpun. De aci înainte se urmează așa: o zi se unge umflătura cu unt-de-lemn și o alta se spală, până când se ajunge ca semnele lăsate de pomadă să dispară.

Inchipuindu-se cazul că și în urma aplicării acestui tratament, nu s'ar simți nici o îmbunătățire a răului, atunci cel mai ne-merit lucru este a se scăpa de un asemenea cal, vindându-se la un om mai sărman, care poate că chiar așa cum se află, i-ar fi mai de ispravă, punându-l la serviciul mai ușore.

Irimia Popescu

Medic-veterinar.

Bibliografie.

Albastru e titlul unui drăgălaș volum de versuri, care are de autor pe d-l G. Tutovănu, institutor, și în orele de visărie, poet. Volumul a apărut în cursul acestui an în institutul de arte grafice Eminescu din București.

Cele mai multe din poeziile sunt suspine ale unei inimii tinere și simțitoare și sunt scrise cu multă gingășie și trăgețime. Ico-
nele sunt îmbelșugate și nesilite. Exprimând în mare parte sen-
timente de iubire, acest câmp de pe care poezii noștri au cules
atâtea flori trumose; versurile d-lui G. Tutovănu îmi fac impre-
siunea unor micș, dar strălucitoare perle. În ele cetesci focul u-
nei tinereți netrăite și al unei mari sete de viață.

Versurile sunt scurte, într'adevăr, însă bine făurite. O mare
înlesnire la scrierea lor, a fost că din cele patru versuri ale
unei stanțe, numai versurile al doilea și al patrulea rimază.

Multe din aceste poezii sunt priveliști ale naturii; însă mai toate sfârșesc cu versurile privitoare la acea care pare că stăpânește viața și gândurile tinerului nostru poet.

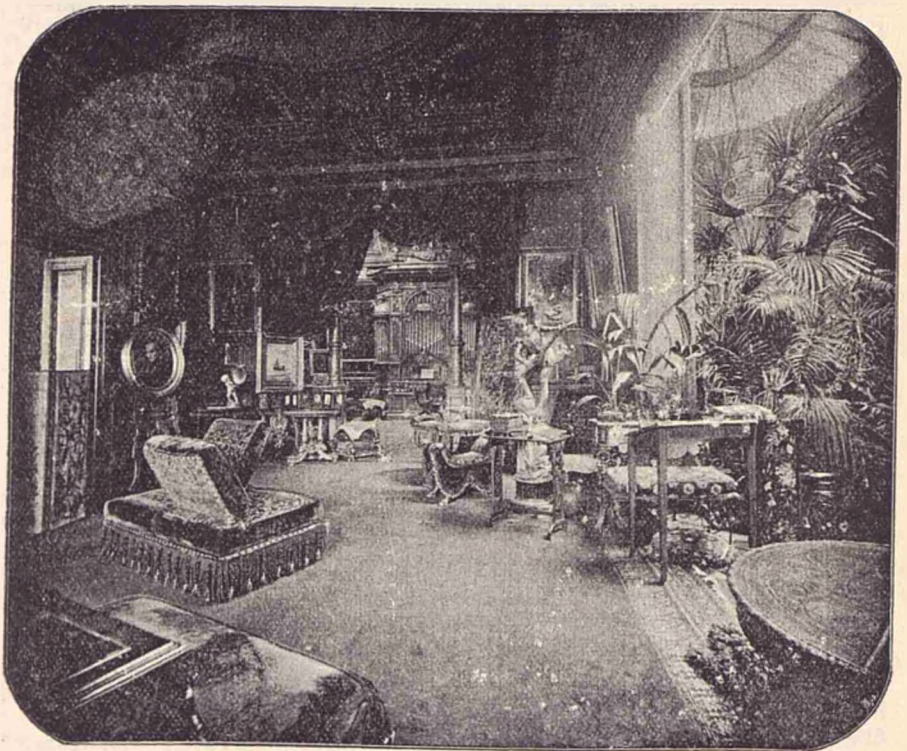
Negreșit că nu e vorba aci de o lucrare care ar putea fi folosită de ori-cine. Ea se adresează cu deosebire celor culti, celor cu inima plină de iluzii poetice.

Cum poetul nostru e și institutor, ar putea foarte bine ca pe viitor să scrie și poezii cu cuprins didactic, fie pentru memorisat, fie mai ales de pus pe muzică, putând aduce prin acesta un mare serviciu învățămîntului.

Dinsul promite mult, predicînd după mărturia ce ne-a dat-o în «Albastru» și i dorim și alte succese literare.

Prețul volumului «Albastru» e trei lei, un preț cam pipărat; dar de sigur că noi plătim inspirațiunea poetică și nu cele 122 pagine veline ale cărții sale.

Get.

Camera de muzică a M. S. Reginei din Palatul București.

Societăți economice la sate.

La 25 Aprilie, s'a autentificat statutele Băncii Populare din comuna Vidra, județul Putna, cu denumirea de «Vrancea», cu un număr de 60 membrii. Acesta din îndemnul dirigintelui din Vidra.

Prin stăruințele d-lui Gh. Petrăchescu, notar, I. Neculau, învățator și Th. Pribeștianu, primar, s'a înființat în comuna Ciortești, jud. Vaslui, o societate de economie și credit cu numele de «Învierea săteanului». Acastă societate numără la înființarea ei 52 de membrii.

Ar fi bine de imitat acesta și prin comunele vecine.

În comuna Oșești din jud. Vaslui, cu începere de la 1 Aprilie a. c., s'a înființat o societate de economie sub numele de «Buna-Vestirea». Inițiatori au fost d-nii Grigore Georgescu, dirigintele școlii; Iorgu Motaș și Octav Dimitriu, proprietari; cari au dat concursul lor. Societatea are ca președinte pe d-l Iorgu Motăș, iar casier d-l Grig. Georgescu, dirigintele școlii.

În cătunul Cocoș, jud. Dâmbovița, s'a înființat o societate economică cu numele de: «Progresul agricultorului», cu 60 membrii și 2.500 lei capital activ.

Informațiuni.

Anunțăm cu deosebită plăcere, aparițiunea broșurii No. 3 din biblioteca societății «Steaua». Titlul acestei broșuri este: **Minunile Vieții și Cheia Lumii**. Lucrarea acesta este datorită penii maestre a cunoscutului scriitor popular și colaborator al revistei noastre, *Th. D. Speranția*.

Acastă broșură, scrisă într'o formă alésă și în stilul popular, obicnuit d-lui Speranția, este una din cărțile cele mai folosite și pline de învățăminte pe care trebuie să o cetască cu drag ori-ce bun Român. Nu putem îndeajuns să o recomandăm iubitorilor noștri abonați, și mai cu seamă ar fi de dorit ca ea să fie pusă în mâna tuturor copiilor, cumpărându-se pentru premii, cu atât mai mult cu cât nu costă decât **15 BANI** exemplarul. Depozitul e la cunoscutul Institut de Arte Grafice Carol Göbl, S-sor I. St. Rasidescu, str. Dómei 16, București.

Se scie că Societatea culturală «Steaua» la care sunt membrii din totă țara, cum și din tóte țările locuite de Români, are în comitet bărbați distinși din tóte culorile politice, având ca președinte pe neobositul Ion Kalinderu. Scopul ce ea urmăresce este dintre cele mai bine-făcătoare și avem credința că activitatea ei va da în curînd róde spornice.

Este de datoria orî căruî Român să dea sprijin străduințelor acestei Societăți, pentru binele patriei și ridicarea neamului. Facem un călduros apel abonaților noștri și-i rugăm să stăruie

din toate puterile pentru răspândirea cât mai mult în popor a broşurelor societăţii «Steaua», care sunt bune, folositoare şi cefine.

* * *

Se aduce la cunoştinţa generală că cu începere de la 15 Iunie 1902 şi până la noi dispoziţiuni, ziua de audienţă la d-l Ministru al Agriculturii, Industriei, Comerciului şi Domeniilor s'a schimbat, fixându-se în fiecare săptămână numai Joia de la orele 11—12 $\frac{1}{2}$ ziua.

* * *

Duminică 16 Iunie curent, la orele 4 p. m., a avut loc inaugurarea Atelierului şi expoziţiunii, ziua de audienţă la d-l Ministru al Agriculturii, Industriei, Comerciului şi Domeniilor s'a schimbat, fixându-se în fiecare săptămână numai Joia de la orele 11—12 $\frac{1}{2}$ ziua.

Vom vorbi într'un număr viitor despre această expoziţiune care merită o deosebită băgare de seamă.

* * *

La 1 Noembrie 1902, orele 2 p. m., se va ţine concurs pentru postul de medic secundar în specialitatea de medicină internă la spitalul din Ploesci, ce se află ocupat provisoriu.

Condiţiunile de admisibilitate şi programa concursului, sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 278 de la 11 Martie 1900.

Registrul pentru înscrierea candidaţilor se află deschis în cancelaria Eforiei spit. civile din Bucureşti în ori-ce zi şi oră de lucru şi se va închide în ziua de 21 Octombrie, orele 6 seara.

* * *

Ministerul Agriculturii Industriei, Comerciului şi Domeniilor.
Instrucţiuni cu privire la importul viştelor din străinătate.

Ţările admise la import şi punctele vamale.

1. Importul de vişte din Algeria nu poate avea loc de cât prin punctul vamal Constanţa şi Brăila.
2. Importul din Ungaria nu se poate face decât prin punctele vamale Predeal şi Vârciorova.

Permisele de import.

1. Importul se poate face direct de cei interesaţi, ori prin agenţii şi reprezentanţii pepinierelor streine. El nu este permis decât pentru regiunile viticole declarate oficial filoxerate.

2. Permisele de import se liberază individual de Ministerul Agriculturii după modelul A.

Odată obţinut permisul, trebuie trimis pepinieristului expeditor care-l ataşează la foile de expediţiune a coletelor, aşă că viştele sosind la vamă să fie însoţite d'adrepul de acest act, care să permită intrarea în ţară, fără alte formalităţi decât acelea privitoare la plata vamei, timbre etc.

3. Cererea adresată Ministerului de a autoriza importul trebuie să indice în mod explicit;

- a. Ţara de unde au să se importeze viştele.
- b. Localitatea şi pepiniera de unde provin,
- c. Numele pepinieristului,
- d. Felul viştelor (varietatea altoiului şi port-altoiului)
- e. Numărul lor.

f. Locul şi via unde au să fie plantate precum şi punctul vamal, prin care sunt a se introduce.

4. Viştele importate trebuie să fie bine ambalate în lădi uşor de vizitat şi închis la loc şi însoţite de un certificat de origină, prin care să se certifice de autoritatea competente, că conţinutul expediţiunii provine în întregime din stabilimentul pepinieristului expeditor şi că în pepiniera şi regiunea de unde provin viştele nu există Blackroth, iar de expeditor punctul vamal pe unde se va introduce expediţiunea în ţară şi adresa destinatorului.

Obligațiuni pentru pepinieriști, agenți de import sau Reprezentanți.

1. Reprezentanții, agenții și pepinieriștii, cari fac import de vițe în țară sunt obligați să se conforme întocmai dispozițiilor art. 18 din regulamentul legii de la 1899, pentru combaterea filoxerei, care-l obligă:

a. De a ține registre în regulă parafate și sigilate de Direcțiunea Agriculturii, în care să se înscrie numele cumpărătorului de vițe, anul, luna și ziua expedițiunii, județul, comuna și localitatea (via) pentru unde s'a vîndut vițele, de asemenea și varietățile de port-altoi sau altoi, ce au făcut obiectul vîndării.

b. La 1 Ianuarie și 1 Maiu în fie-care an, reprezentanții, agenții și pepinieriștii fără altă invitațiune, trebuiesc să trimetă regulat Ministerului agriculturii, un tablou detaliat în care se va indica:

c. Numele, județul, comuna și localitatea (via) pentru unde s'a vîndut vița,

d. Data cumpărării;

e. Numărul și felul vițelor, indicând varietățile. port-altoi, altoi etc., precum și ori-ce alte detalii, pentru ca să se pōtă urmări, și găsi origina vre-unei maladii, ce eventual s'ar desvoltă sau găsi în urmă pe vițele importate.

2. Ori-ce abateri de la dispozițiunile de mai sus, sau la dispozițiunile ulterioare, cari se vor mai publica în «Monitorul Oficial», sunt considerate ca contravențiuni și pot atrage după sine nu numai aplicarea amendei prevădută la art. 17 din lege, dar și distrugerea vițelor și chiar retragerea autorizațiunii de a mai continua comerțul cu vițe în țară pentru viitor.

Vedut și aprobat de noi, Ministrul Agriculturii, Industriei, Comerțiului și Domeniilor.

(ss) B. M. Missir.

A p e l.

În gîndul, că mergem pe calea iubirii nēmului nostru, noi, câți-vă tineri Severineni, luăm inițiativa înființării unor biblioteci populare la fie-care din spitalele județului nostru.

Creдем, că ori-cine vede ușor folosul, ce ar rezultă pentru popor din cetirea unor cărți bine alese, cu cuprins moral, național, ori utilitar.

În orele atât de lungi ale convalescenței, bolnavii spitalelor pe lângă că vor pute avea o distracțiune plăcută, dar pentru mulți dintre ei va fi un timp bine întrebuințat, acela ce-l vor petrece cetind cărțile unei biblioteci bine întocmite.

Chiar dacă rezultatul întreprinderii noastre n'ar fi de cât numai desvoltarea gustului de cetit în orele libere și prin urmare buna întrebuințare a timpului, care trece așa repede, tot ar fi de ajuns ca noi să simțim un puternic îndemn pentru atingerea scopului ce ne propunem.

Cum că asemenea biblioteci sunt de mare folos pentru spitale, reese din faptul că în alte țări ele au luat ființă deja de mult, s'a vîndut și sunt foarte mult cercetate.

În țara noastră chiar, după observațiunile și spusele mai multor medici, dacă unii bolnavi cetesc câte odată, apoi mai tot-deauna ei se mărginesc la romane prōste, la cărți de ocaziune, care în loc să le folosescă, mai rău le otrăvesc sufletul și le încurcă mințile.

Facem deci un călduros apel la inimile generose și către cei cu dor de bine pentru nēmul nostru ca să dea un sprijin între-

prinderii noastre, fie prin donațiuni de cărți, fie prin subscripțiuni, convinși fiind că în ori-ce fel s'ar manifesta ajutorul ce-l cerem, el va fi de un real folos pentru scopul ce ne propunem.

Diaconul I. V. Raiculescu, I. Niculescu-Severin, profesor, N. Cernătescu, avocat, Gr. Rupturênu, cap de portărei.

NB. Donațiunile se primesc pe adresa diaconului I. V. Raiculescu sau a d-lui I. Niculescu-Severin, profesor la liceul T.-Severin.

Mulțumiri.

Noi, N. Romanescu, Primarul Urbei Craiova, aducem viile noastre mulțumiri onor. societății de asigurare «Naționala», care în modul cel mai culant ne-a liquidat dauna ce comuna a suferit prin arderea pavilionului de la Hypodromul din Parcul Bibescu, asigurat la numita societate cu polița No. 211.280, liquidare care s'a făcut în timpul cel mai scurt posibil, de ore-ce deși incendiul s'a întâmplat la 30 Maiu a. c., astăzi 7 Iunie a. c., suntem pe deplin despăgubiți, pentru care recomandăm tutulor a-și asigura avutul la această societate, care în toate ocaziunile a dovedit cea mai mare promptitudine.

Cr. Bărsănescu, din com. Gighera, jud. Dolj, aduce mulțumirile sale d-lui Ión Rădulescu, comerciant Corabia, cum și d-lor enoriași ai bisericii, cari au făcut diferite daruri bisericeii.

Pentru împrejmuirea din noi cu zăplaz de scânduri a curței Bisericii din comuna Gulianca, s'a deschis de către Epitropie o listă de subscripție și la care au bine-voit a veni în ajutor:

D-l Ministru C. I. Stoicescu, proprietarul moșiei Gulianca cu lei 100; Primăria comunei Gulianca cu lei 40; Obștea locuitorilor cătunului Gulianca cu lei 220; Obștea locuitorilor cătunului Olănescu cu lei 108.

Din care bani s'a făcut curtea Bisericii și cu prisosul ce a rezultat s'a comandat cumpărarea unui Steag (Propor) pentru Biserică.

Pentru aceste fapte demne de imitat, Epitropia prin sub-semnatul, aduce cele mai vii și respectose mulțumiri atât d-lui ministru, cât și Primăriei și obștei locuitorilor.

Paroh P. Ionescu.

Toți d-nii membrii ai societății „Steaua”, cari n'au plătit cotizațiunile pe anul al II-lea, început încă de la 1 Ianuarie 1902, sunt rugați să le trimită pe adresa d-lui P. Gârboviceanu, str. Sf. Ecaterina, administratorul și casierul acestei societăți.

Sunt rugați de asemenea toți domni, cari au primit liste de subscripțiune să le înapoieze cât mai neîntârziat cu ori-ce rezultat.

Ministerul Agricult., Industr., Comerc. și Domeniilor.

La 20 Iulie a. c., orele 10 a. m., se va ține licitațiune publică la prefecturile județelor Brăila și Vâlcea, pentru vânzare de loturi de la stațiunile balneare pendinte de Ministerul Domeniilor, Lacul Sărat, Govora și Călimănesci-Căciulata.

Doritorii de a cumpără loturi la numitele stațiuni, pot lua informațiuni atât la Minister, cât și la Prefecturile respective.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întâiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, Bucuresci.

Comitetul. *Președinte, Ioan Kuinderu, membru al Academiei Române. — Vice-președinte, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — Administrator și casier delegat, Petru Gârboviceanu, Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român; — Secretar, Const. Banu, profesor secundar și inspector școlar. — Membri, Spira C. Haret, Ministru, profesor Univers.; I. Dimitrescu Procop., senator și Primar al Capitalei; M. Vădescu, deputat, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor, președinte al Societății corpului didactic primar. — Censori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Donația Ministerului Cultelor și Instrucțiunii publice 4.500 lei; Nicolău G., revisor școlar (Piatra-Nemțu), 5 lei; Teofănescu R. C. (Bicaz), 1 leu; Focșa A. Dumitru (Călugăreni), 1 leu; Cădere Pantelimon (Bistrița), 1 leu; Idicenu Ion (Bodesci-Preciști), 1 leu; Livizenu Gh. (Bodesci-Preciști), 1 leu; Cădere Gh. (Buhalnița), 1 leu; Grosu Vasile, preot (Căciulesci), 1 leu; Teofănescu Gh. (Căciulesci), 1 leu; Andronie Gh. (Călugăreni), 1 leu; Roban Ilie (Crăcăoni), 1 leu; Constantinii Gh. (Dômna), 1 leu; Grințescu Constantin, diacon (Dômna), 1 leu; Nicolău Grigore (Dobreni), 1 leu; Cojocariu P. Gh. (Dobreni), 1 leu; Popa I. (Serbesci), 1 leu; Mancaș I. P. (Dobreni), 1 leu; Grințescu N. (Galu), 1 leu; Teofănescu N. (Gârcima), 1 leu; Teodorescu Gh. (Gârcima), 1 leu; Mateiu C. V. (Girov), 1 leu; Constantinescu I., preot (Girov), 1 leu; Baltă C. (Hangu), 1 leu; Diaconița D., (Hangu), 1 leu; Lefter C., (Serbesci), 1 leu; Stan N., (Serbesci), 1 leu; Mironescu G., preot (Vinători), 1 leu; Stroescu Smaranda (Filiara), 1 leu; Gavrilescu Gh. (Filiara), 1 leu; Teodorescu I., (Băncesci), 1 leu; Goian Vasile (Băncesci), 1 leu; Trimescu Gh. (Vinători), 1 leu; Ionescu Alexandru (Costișa), 1 leu; Hanganu V., (Zănesci), 1 leu; Profin N., (Bălțățesci), 1 leu; Popovici V., (Bălțățesci), 1 leu; Vasiliu N., (Bălțățesci), 1 leu; Serpișinu V., (Bărgăoni), 1 leu; Ungurenu V. T., (Bodescii-Ghicăi), 1 leu; Gheorghioiu C., (Bodescii-Ghicăi), 1 leu; Bălțățescu V., (Dragomiresci), 1 leu; Călin Ion (Dragomiresci), 1 leu; Roșescu Chiriac (Grumăzesci), 1 leu; Vasilin Gh., preot (Păstrăveni), 1 leu; Dețiu V., (Păstrăveni), 1 leu; Trifan I., (Petricani), 1 leu; Biclenu N., preot (Petricani), 1 leu; Brașovanu Gh., (Timisesci), 1 leu; Alexandrescu A. D., (Pipirig), 1 leu; Gherasimescu V., (Pipirig), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului al II (1902) al societății, e de 826; iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membrii, e de 2.518 lei și 70 bani.

(Va urma în No. viitor).

GRĂDINA PREOTUL ILIE

Biserica Cotroceni, București.

Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbuști, Plante urcătoare, Brați, Pini austriaci Thuia și altele. Stupii, Trandafiri, etc.

A ășit de sub tipar în editura librăriei Sfetea, str. Lipscani No. 96, Gospodăria rurală, ediția 2-a, lucrată după programa școlilor normale și seminare, cu mai multe figuri în text, de V. S. Moga.

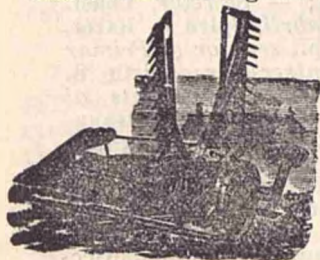
De vîndare la editor. Prețul 3 lei.

SOCIETATE ÎN COMANDITA WEIL, JOSEPH & Co.

București

Strada Smărdan No. 7, (Cassa Zerlendi).

Recomandă d-lor agricultorii *mașine și unelte agricole și industriale, de ori-ce fel. s. e.*: Locomobile, Treerătore, Pluguri întregi de oțel, Batoze de porumb, cu abur și manuale, mori pe postament de lemn și fer, pietre franceze originale garantate de la „La Ferté sous Jouarre, (Franța)“, etc. etc., din cele mai renumite fabrici pe cari le represintă, și în condițiuni cât se pôte de favorabile pentru d-nii cumpărători.

La cas de necesitate, a se cere oferte și catalog ilustrat, care se trimete gratis și franco.

Condițiuni de plată avantajoase.

Garanție pentru material solid și *buna funcțiune.*

Singurul care vinde eftin!

Magasinul la tôte sezónele, Calea Victoriei, 29 (lingă Poliție).

Umbreluțe! Umbreluțe! Umbreluțe!

albe, culori și negre

Cu prețuri mai eftin ca la fabrică, precum: Lei 4,95, 5,95, 6,95, 7,95, 9,95, 11,95, 14,95.

Zilnic nouăți în Bluze de mătase, cu Lei 7,95, 8,95, 10,95, 12,95, 14,95.

Raion de Lingerie, pentru dame și bărbați cu prețuri fabuloase de eftin.

Gulere, prima calitate duz. Lei 4,95, 5,95, și 7,95.

Bogat asortiment de Ciorapi pentru dame, bărbați și copii. Mari cantități de Broderii cu prețuri excepțional de eftin.

Noă! Noă! Noă!

Cereți Corsetul Hygeia cu prețul de Lei 6,95 și 7,95.

Tafta glacé negre și culori, prima calitate Lei 2,50 Mtr.

Jupóne! Jupóne! Jupóne!

de mătase din Nauçong cu dantele fine, Lei 15, 18, 25.

Șifóne prima calitate: Lei 12,95, 13,95, 14,95.

Mănuși glacé fine, negre și culori, Lei 2,50 perechea.

Rupându-se la încercare se schimbă.

Magasinul „La tôte Sezónele“

Calea Victoriei 27 București.

5%
Cupon de reducție pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avé un scăđemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.